

SHËRBESA E VAJIT TË BEKUAR

ose EFQELIA

Bëhet prej shtatë priftërinjve në kishë ose në shtëpi. Pasi mbliidhen shtatë priftërinjtë, qëndrojnë përpara një tryeze, sipër së cilës ndodhet ikona e Zotit tonë Jisu Krisht, ose e të së Tërëshenjtës, ose ikona të tjera, një enë me grurë ose miell, brenda së cilës hyn një kandil me vaj dhe verë dhe fillon shërbesa.

Prifti i parë në radhë: I bekuar është Perëndia ynë gjithnjë, tani e përherë e në jetë të jetëve.

Lexuesi: Amin.

Shenjt Perëndi, Shenjt i fuqishëm, Shenjt i pavdekshëm, mëshirona (3 herë).

Lavdi Atit e Birit edhe Shpirtit të Shenjtë, tani e përherë e në jetë të jetëve. Amin.

Trini e Tërëshenjtë, mëshirona; o Zot, falna mëkatet tona; o Zot i madh, ndjeji paudhësitë tona; o i Shenjtë, vështro dhe shëro sëmundjet tona, për emrin tënd.

Mëshiro, o Zot (3 herë).

Lavdi Atit e Birit edhe Shpirtit të Shenjtë, tani e përherë e në jetë të jetëve. Amin.

Ati ynë që je në qiejt, u shenjtëroftë emri yt, ardhhtë mbretëria jote, u bëftë dëshira jote si në qiell ashtu edhe mbi dhé. Bukën tonë të përditshme jepna neve sot; dhe falna fajet tona, sikurse edhe ne ua falim fajtorëve tanë; dhe mos na shtjer në ngasje, po shpëtona nga i ligu.

Prifti: Se jotja është mbretëria dhe fuqia dhe lavdia, e Atit, e Birit dhe e Shpirtit të Shenjtë, tani e përherë e në jetë të jetëve.

Lexuesi: Amin. Mëshiro, o Zot (*12 herë*).

Lavdi. Tani e përherë.

Ejani t'i falemi e t'i biem ndër këmbë Perëndisë, Mbretit tonë.

Ejani t'i falemi e t'i biem ndër këmbë Krishtit, Perëndisë dhe Mbretit tonë.

Ejani t'i falemi e t'i biem ndër këmbë vetë Krishtit, Perëndisë dhe Mbretit tonë.

Psalmi 142

OZot, dëgjo faljen time, vëri veshin lutjes sime sipas së vërtetës sate, dëgjomë sipas drejtësisë sate.

Dhe mos hyr në gjyq me shërbëtorin tënd, se asnjë i gjallë nuk do të dalë i drejtë përpara teje.

Se armiku ma ndoqi shpirtin dhe ma rrëzoi jetën përdhe.

Më vuri në vende te errëta, si të vdekurit prej kohe, shpirti m'u trishtua dhe zemra m'u trondit.

Kujtova ditët e lashta, mendova gjithë veprat e tua, sillja ndër mend punët e duarve të tua.

I shtriva duart drejt teje; shpirti im ka etje për ty si toka e thatë.

Dëgjomë shpejt, o Zot, m'u zu fryma, mos e kthe mënjatë fytyrën tënde prej meje, që të mos bëhem si ata që zbritën në varr.

Bëj që të dëgjoj përdëllimin tënd në mëngjes se më ty shpresova.

Tregomë, o Zot, udhën ku duhet të eci, se më ty e kam varur shpirtin.

Shpëtomë prej armiqve të mi, o Zot, se tek ti kërkova strehë.

Mësomë të bëj dëshirën tënde se ti je Perëndia im.

Fryma jote e mirë do të më udhëheqë në vend të drejtë, për emrin tënd, o Zot, gjallëromë.

Sipas drejtësisë sate nxirr shpirtin tim nga trishtimi, dhe sipas mëshirës sate shfarosi armiqtë e mi, dhe shkatërroi të gjithë ata që hidhërojnë shpirtin tim se unë jam shërbëtori yt.

Dhjaku: Mëshirona, o Perëndi, sipas mëshirës sate të madhe, të lutemi, dëgjo e mëshiro.

Psaltët: Mëshiro, o Zot (3 herë).

Dhjaku: Lutemi dhe për shërbëtorin e Perëndisë (aksh) dhe që të vijë mbi të hiri i Shpirtit të Shenjtë.

Psaltët: Mëshiro, o Zot (*3 herë*).

Prifti: Se ti je Perëndi mëshirues dhe njeridashës dhe ty ta drejtojmë lavdinë, Atit e Birit edhe Shpirtit të Shenjtë, tani e përherë e në jetë të jetëve.

Psaltët: Amin.

Pastaj psalet në Tingullin tërthor të dytë:

Aliluia, aliluia, aliluia.

Varg: O Zot mos më qorto në zemërimin tënd, as mos më mundo në mërinë tënde.

Aliluia, aliluia, aliluia.

Varg: Mëshiomë, o Zot, se jam i pafuqishëm.

Aliluia, aliluia, aliluia.

Pastaj troparet e mëposhtme po në Tingullin tërthor të dytë:

Mëshirona, o Zot, mëshirona; se duke na munguar çdo mbrojtje ne mëkatarët të drejtojmë ty, si Zot që je këtë lutje, mëshirona.

Lavdi Atit e Birit edhe Shpirtit të Shenjtë.

Mëshirona, o Zot, se te ty e kemi shpresën; mos u zemëro tepër me ne, as mos i kujto paudhësitë tona; po hidh sytë dhe tani si i dhembshur dhe shpëtona nga armiqtë tanë, se ti je Perëndia ynë dhe ne populli yt; të gjithë jemi vepra të duarve të tua dhe thërresim emrin tënd.

Tani e përherë e në jetë të jetëve. Amin.

Hapna derën e dhembshurisë, o Hyjlindëse e bekuar; ne që kemi shpresë tek ty, të mos gabohemi, shpëtofshim me anën tënde nga rastet e këqija, se ti je shpëtimi i të krishterëve.

Lexuesi lexon:

Psalmi 50

Përdëllemë, o Perëndi, sipas përdëllimit tënd të madh dhe sipas dhembshurive të tua të shumta shuaje paudhësinë time.

Lamë krejt prej paudhësisë sime dhe pastromë prej mëkatit tim.

Se unë e njoh paudhësinë time dhe mëkati im është përpara meje kurdoherë.

Te ti vetëm mëkatova dhe të keqen e bëra përpara teje, kështu që ti je i drejtë në fjalët e tua dhe i kthjellët në gjykimin tënd.

Se ja tek u zura në paudhësi, dhe në mëkate më lindi nëna ime.

Se ja tek deshe të vërtetën, të patreguarat dhe të fshehtat e urtësisë sate m'i tregove.

Spërkatmë me hisop dhe do të pastrohem, lamë dhe do të bëhem më i bardhë se dëbora.

Bëmë të dëgjoj gëzim e ngazëllim dhe do të më gëzohen eshtrat e dobësuara.

Ktheje fytyrën tënde nga mëkatet e mia dhe shuaji gjithë paudhësitë e mia.

Krijo zemër të pastër tek unë, o Perëndi, dhe përtërit frymë të drejtë në thellësitë e zemrës sime.

Mos më hidh larg prej fytyrës sate dhe mos e hiq prej meje Shpirtin tënd të Shenjtë.

Jepma prapë ngazëllimin e shpëtimit tënd dhe forcomë me frymë sunduese.

Do t'u mësoj të paligjve udhët e tua dhe të pabesët do të kthehen tek ti.

Shpëtomë prej gjakrash, o Perëndi, Perëndia i shpëtimit tim, gjuha ime do të lavdërojë me gëzim drejtësinë tënde.

O Zot, çel buzët e mia dhe goja ime do të lëçitë lavdinë tënde.

Se po të kishe dashur therore do të kisha prurë, por ty s'të pëlqejnë therore me djegie të plotë.

Therore ndaj Perëndisë është shpirti i dërrmuar; zemrën e dërrmuar dhe të përulur Perëndia nuk do ta përbuzë.

Bëji të mirë, o Zot, Sionit sipas mirëdashjes sate dhe le të ndërtohen muret e Jerusalemit.

Atëherë do të të pëlqejnë therore drejtësie, dhurata dhe therore me djegie të plotë.

Atëherë do të sjellin viça mbi altarin tënd.

Pastaj kanoni në Tingullin e katërt:

Oda e parë. Thalasis to Erithreon Pelagos.

Para çdo tropari themi vargun: O Zoti Krisht, mëshiroje shërbëtorin tënd; *në troparin e tretë të çdo ode:*

Lavdi Atit... *në troparin e katërt*: Tani e përherë...
Hyjlindësore.

O Zot, që gëzon gjithnjë shpirtrat bashkë me trupat e njerëzve, me vajin e zemërdhembshurisë, dhe që ruan besnikët me vaj, ti dhe tani ki mëshirë me anën e vajit për ata që të vijnë pranë.

Dheu i tërë, o Zot, është plot prej mëshirës sate; prandaj ne që po lyhemi sot mistikërisht me vaj të shenjtë, të kërkojmë besnikërisht, të na japësh mëshirën tënde të përmbimendimtë.

O Njeridashës, që urdhërove me dhembshuri Apostujt e tu, të bëjnë lyerjen e shenjtë, mbi shërbëtorët e tu të sëmurë; mëshiroji të gjithë ata që vulosen prej teje me ndërmjetimet e tyre.

Hyjlindësore

O e vetme e kulluar, që pasurove detin e paqes, shpëto gjithnjë shërbëtorin tënd nga sëmundjet dhe hidhërimet, me ndërmjetimet e tua përpara Perëndisë, që të të madhështojmë pa pushim.

Oda e tretë. Efrenete Epi Si.

Ti që je i vetmi i çuditshëm, dhe i mëshirshëm për njerëzit besnikë; jepi, o Krisht, atij që është i sëmurë tmerrësisht, hirin tënd që lartazi.

O Zot, që tregove një herë nga dhembshuria jote e perëndishme, një degë ulliri për qëndrimin e përmytjes, shpëtoje të sëmurin me mëshirë.

Me pishtar prej drite hyjnore, gëzoje sipas mëshirës sate, o Krisht, atë që nxiton dhe tani të lyhet me besë me vajin e dhembshurisë sate.

Hyjlindësore

Vështro me sy të mirë që lartazi, o Mëmë e Bërësit të gjithësisë, dhe hiqe gjithë mundimin e hidhur të të sëmurit, me ndërmjetimet e tua.

Ndenjësore. Tingull tërthor i katërt. Avlon Pimenikon.

Si lumë hyjnor i mëshirës, duke qenë si avushë dhembshurie të shumtë, o i Zemërdhembshur, trego valët e hyjshme të mëshirës sate dhe shëroji të gjithë; lësho me vërsim burimet e çudive dhe lana të gjithëve; që gjithnjë duke rendur pranë teje, kërkojmë hirin nxehtësisht.

Tjetër. Tingull i katërt. O Ipsothis En To Stavro.

Mjeku dhe ndihmësi i njerëzve në dhembje, shpëtimtar, dhe shpërblyes në sëmundje, Ti, o Zot, dhe mjeshtër i të gjithëve; fali shërim shërbëtorit të sëmurë, përdëlle dhe shëro, atë që fëjeu shumë, dhe shpëtoje nga fajet, o Krisht, që të të lavdërojë fuqinë tënde të hyjshme.

Oda e katërt. Eparthenda Se Idhusa.

O Shpëtimtar duke qenë si miro e paprishur, që u zbraz më hir, dhe spastron botën, përdëlle dhe mëshiro atë që lyen plagët e trupit me besën tënde të shenjtë.

Me gazmorin e vulës sate bëje tani hyrjen e ndjenjave të shërbëtorit tënd, të pashkelur dhe të paafroeshëm, për gjithë fuqinë kundërshtare.

O Njeridashës, që urdhërove meshtarët e tu të perëndishëm të ftojnë të sëmuret, dhe t'i shpëtojnë me lutjet e tyre, dhe me lyerjen e vajit tënd, shpëto të lënguarit me mëshirën tënde.

Hyllindësore

Hyllindëse gjithmonë e Virgjër e tërëshënjtë, mburojë e shëndoshë, dhe ruajtësja ime, liman dhe kështjellë, shkallë dhe fortesë, mëshiro dhe përdëlle; se te ti vetëm gjeta strehë.

Oda e pestë. Si Kirie mu Fos.

Duke qenë avushë mëshire, o i Mirë, mëshiro të lënguarin, o Mëshirëplot, me anën e Vajit tënd të hyjshëm si i zemërdhembshur.

O Krisht që shenjtërove pa tregim që lartazi shpirtrat dhe trupat tanë, me shenjën e hyjshme të vulës sate, shërona të gjithëve me dorën tënde.

O Zot i tepërmirë, që prite nga dashuria jote e patreguar lyerjet e miros prej lavires, mëshiro shërbëtorin tënd.

Hyllindësore

E tërëhimnuar e kulluar, e tepërmirë, Zonjë; mëshiroji ata që lyejnë me vajin e hyjshëm, dhe shpëtoje shërbëtorin tënd.

Oda e gjashtë. Thiso Si, meta Fonis.

O Njeridashës tregove me fjalët e tua, lyerjen për mbretërit, dhe e mbarove me anën e kryepriiftërinjve

shpëtoje dhe atë që pëson me vulën tënde, si zemërdhembshur.

O Shpëtimtar, pjesëtim i atij që shënon ndjenjat me lyerjen e perëndishme, që të mos preket prej demonëve të hidhur, po rrethoje si me mur me hijen e lavdisë sate.

Zgjat dorën tënde prej së larti, o Njeridashës, dhe duke shenjtëruar Vajin, o Shpëtimtar, jepja shërbëtorit tënd, për shëndet dhe shpërblim prej gjithë mëkateve.

Hyjlindësore

U tregove, o Mëmë, e Krijuesit bimë ulliri pemëplot në shtëpinë tënde të hyjshme, me anën e së cilës u mbush bota me mëshirë, prandaj shpëto të lënguarit me prekjen e ndërmjetimeve të tua.

Kondaqi. Tingull i dytë. Ta Ano Ziton.

Duke qenë burim mëshire, o i Tepërmirë, shpërble prej çfarëdo mundimi ata që i bien ndër këmbë mëshirës sate të patreguar me besë të nxehtë, o mëshirëplot; dhe duke hequr lëngatat e tyre, falu hirin e hijshëm që lartazi.

Oda e shtatë. En ti Kamino Avramiei.

Ti, o shpëtimtar, i vetëm Perëndi, që shëron me lyerjen e Vajit, me mëshirën dhe dhembshuritë e tyre, pësimet e shërbëtorëve dhe dhembjet e trupave, ti e shëro dhe këtë që vuan me sëmundje, o mëshirëplotë.

Duke mbajtur me lyerjen e Vajit kryet e të gjithëve, jepi ngazëllimin e mirëmendjes atij që kërkon mëshirën e shpërblimit tënd, të pasur, o Zot.

Sëpatë kundër demonëve është vula jote, o Shpëtimtar, dhe zjarr që tret pësimet e shpirtrave, me lutjet e priftërinjve; prandaj po të himnojmë ne që kemi pritur shërimin me besë.

Hyllindësore

Ti, o Mëmë e Perëndisë, që pate në bark hyjnisht dhe trupësive pa shpjegim atë që i mban të gjitha në pëllëmbë, të lutem ndërmjetëso që të dhembshurohet i lënguari.

Oda e tetë. Hiras Ekpetasas Dhaniil.

Shpëtimtar, mëshiroji të gjithë sipas mëshirës sate të madhe e të perëndishme, se simbolin e kësaj, o Zot, duke nënkuptuar mistikërisht, u shpiem të sëmurëve lyerjen e Vajit të shenjtëruar, të cilët shëroji me fuqinë tënde të gjithë.

Me valët e mëshirës sate, o Krisht, dhe me lyerjen e priftërinjve të tu, laji si zemërdhembshur, o Zot, dhembjet dhe rrebeshet e atij që meket ndër shtrëngime pësimesh, që të lavdërojë i shpëtuar në falënderime.

Mos na e vono mëshirën tënde, o Zot, neve që e përshkruajmë Vajin si simbol të dhembshurisë dhe ngazëllimit që lartazi, dhe mos na hidh tej ne që të thërresim besërisht gjithnjë; bekoni Zotin gjithë ju veprat e Zotit.

Hyllindësore

Si një kurorë të lavdëruar, o e kulluar, mori natyra lindjen tënde, të perëndishme i cili zbraps ushtritë e armiqtë dhe i mund duke u shkaktuar dëm; prandaj të

kurorëzuar prej hireve të tua, të përhimnojmë, o Zonjë e tërëhimnuar.

Oda e nëntë. Lithos Akirotmitos Orus.

Bëj shenjë prej qiellit, o Mëshirëplotë, dhe tregoju të gjithëve mëshirën tënde; jepi tani përkrahjen tënde dhe fuqinë tënde, atij që të afrohet, me anën e lyerjes së hyjshme, o njeridashës.

Pamë, o Shpëtimtar i tërëmirë, të ngazëlluar përmbi pjesëtarët, nga dhembshuria jote e perëndishme Vajin e hyjshëm dhe ua dhe simbolikisht atyre që marrin pjesë në lanjëtoaren e perëndishme.

Përdëlleji dhe shpëtoji, o Shpëtimtar, shpëtoji nga tmerret dhe dhembjet, shpërbleji nga shigjetat e të ligut shërbëtorët e tu, duke u shëruar shpirtrat dhe trupat, me hirin e hyjshëm si Zot i mëshirshëm.

Hyjlindësore

O Virgjëreshë, që pret himnet dhe lutjet e shërbëtorëve të tu, shpëtoje nga pësimet e liga dhe nga dhembjet, me ndërmjetimet e tua, o e panjollëshme, atë që rend në anën tonë, për të kërkuar mbrojtjen tënde të hyjshme.

Ti meriton me të vërtetë të të lumërojmë ty, Hyjlindësen, gjithmonë të lumurën dhe të përmbikulluarën dhe Mëmën e Perëndisë tonë. Më të nderuarën se Keruvimet dhe më të lavdëruarën pa krahasim se

Serafimët, që pa u cënuar linde Fjalën Perëndi, me të vërtetë Hyjlindëse, ty të madhërojmë.

Dërgimësore. Tingull i tretë. Epeskepsato Imas.

Me mëshirë shtjer syrin tënd, o i mirë Shpëtimtar, me lutjen tonë që u mblodhëm në kishën tënde të shenjtë sot, me Vaj të hyjshëm lyej shërbëtorët e tu të sëmurë.

Lavdërimet. Tingull i katërt. Edhokas Simiosin

Na ke dhënë hirin tënd, o njeridashës i mirëpaj-tueshëm, me anën e Apostujve të tu, me Vajin tënd të shenjtë të shërojmë plagët dhe sëmundjet e të gjithëve. Prandaj dhe tani atë që vjen besërisht për vajin tënd, si i mëshirshëm shenjtëroje, mëshiroje dhe prej çdo lëngate spastroje, dhe për dëfrimin tënd të paprishur, o Zot, vlerësoje.

Shih i pakëtushëm, lart nga qielli si i mëshirshëm, o njeridashës, që zhvidhose me Vajin tënd të hyjshëm ndjenjat tona, me dorën tënde të padukur vëre atë që të rendë besërisht dhe të lypë ndjesë të mëkateve, dhe dhuroji shërimin e shpirtit dhe të trupit, që të të lavdërojë me mall, duke madhëruar fuqinë tënde.

Me lyerjen e Vajit tënd dhe dorëprekjen e priftërinjve, shëroji që lartazi shërbëtorët e tu, o njeridashës, shpëtoji nga lëngatat, spastroju dhe shpëlaju lyrën e shpirtit dhe shpërbleji, o Shpëtimtar, nga leqet e koklavitura, ngushëllo hidhërimet, largo andrallat, largo helmet, si i dhembshur dhe i mëshirshëm.

Lavdi Atit e Birit edhe Shpirtit të Shenjtë, tani e përherë e në jetë të jetëve. Amin.

Hyjlindësore

Ty të lutem, o e shumëhimmuar, o pallat i stërpaqme i Mbretit; spastrona mendjen e njollosur me gjithë mëkatet, dhe bëje banore të pëlqyer të Trinisë së përmbihyjsme që të madhështojë i shpëtuar, me mëshirën tënde të pamplakur e të pamatur, unë shërbëtori yt i pavyer.

Lexuesi: **S**henjt Perëndi, Shenjt i fuqishëm, Shenjt i pavdekshëm, mëshirona (3).

Lavdi Atit e Birit edhe Shpirtit të Shenjtë, tani e përherë e në jetë të jetëve. Amin.

Trini e Tërëshenjtë, mëshirona; o Zot, falna mëkatet tona; o Zot i madh, ndjeji paudhësitë tona; o i Shenjtë, vështro dhe shëro sëmundjet tona, për emrin tënd.

Mëshiro, o Zot (3).

Lavdi Atit e Birit edhe Shpirtit të Shenjtë, tani e përherë e në jetë të jetëve. Amin.

Ati ynë që je në qiejt, u shenjtëroftë emri yt, ardhhtë mbretëria jote, u bëftë dëshira jote si në qiell ashtu edhe mbi dhé. Bukën tonë të përditshme jepna neve sot; dhe falna fajet tona, sikurse edhe ne ua falim fajtorëve tanë; dhe mos na shtjer në ngasje, po shpëtona nga i ligu.

Priifti: Se jotja është mbretëria dhe fuqia dhe lavdia, e Atit, e Birit dhe e Shpirtit të Shenjtë, tani e përherë e në jetë të jetëve.

Lexuesi: Amin.

Tropar: Tingull i katërt. Takhi Prokatalave.

I shpejtë në përkrahje duke qenë i vetëm, o Krisht, vështroji shpejt që lartazi shërbëtorët e tu. Shpërbleji nga lëngatat dhe nga dhembjet e hidhura, ngreji të të himnojnë, të të lavdërojnë pareshtur, me ndërmjetimet e Hyjlindëses, i vetëm njeridashës.

Dhjaku: Me paqe, le t'i lutemi Zotit.

Pas çdo paqësoreje psaltët thonë: Mëshiro, o Zot.

Për paqen që lartazi dhe për shpëtimin e shpirtrave tanë, le t'i lutemi Zotit.

Për paqen e tërë botës, qëndrimin e mirë të kishave të shenjta të Perëndisë dhe për bashkimin e të gjithëve, le t'i lutemi Zotit.

Për këtë shtëpi të shenjtë dhe për ata që hyjnë brenda në të me besë, shpresëtari dhe frikë Perëndie, le t'i lutemi Zotit.

Për Kryepiskopin tonë (*aksh*), të nderuarën presviteri dhe dhjakonatë më Krishtin, për tërë klerin dhe popullin, le t'i lutemi Zotit.

Që të bekohet ky Vaj me fuqinë, veprimin dhe me ardhjen e Shpirtit të Shenjtë, le t'i lutemi Zotit.

Për shërbëtorin e Perëndisë (*aksh*) dhe për vështrimin e tij prej Perëndisë, dhe që të vijë mbi të hiri i Shpirtit të Shenjtë, le t'i lutemi Zotit.

Që të shpëtojë ky dhe ne prej çdo hidhërimi, zemërimi, rreziku dhe nevoje, le t'i lutemi Zotit.

Përkrahna, shpëtona, mëshirona dhe ruajna, o Perëndi me hirin tënd.

Të Tërëshenjtën, të pacënuarën, të përmbibekuarën, të lavdëruarën, Zonjën tonë Hyjlindëse dhe gjithmonë të Virgjërën Mari, bashkë me gjithë shenjtorët, duke e kujtuar, veten tonë dhe njëri-tjetrin dhe gjithë jetën tonë, Krishtit, Perëndisë, le t'ia parashtrojmë.

Psaltët: Ty, o Zot.

Prifti: Se ty të përket tërë lavdia, nderimi dhe adhurimi, Atit e Birit edhe Shpirtit të Shenjtë, tani e përherë e në jetë të jetëve.

Psaltët: Amin.

Dhjaku: Le t'i lutemi Zotit.

Psaltët: Mëshiro, o Zot.

Pastaj prifti thotë Uratën e Vajit përpara kandilit.

O Zot, që shëron me mëshirën tënde dhe dhembshuritë e tua dërrmimet e shpirtrave tanë dhe të trupave; o Zot, shenjtëro këtë vaj që të bëhet për ata që lyhen prej tij, shërim dhe çlirim prej çdo pësimi, prej çdo ndyrësie të mishit e të frymës dhe prej çdo ligësie dhe me këtë të lavdërohet në emrin e tërëshenjtë të Atit dhe të Birit dhe të Shpirtit të Shenjtë, tani e përherë e në jetë të jetëve. Amin.

Ndërsa prifti thotë uratën, psalen këto tropare:

Tingull i katërt. Tahi Prokatalave.

I shpejtë në përkrahje duke qenë i vetëm, o Krisht, vështroji shpejt që lartazi shërbëtorët e tu që vuajnë. Shpërbleji nga lëngatat dhe nga dhembjet e hidhura, ngreji të të himnojnë dhe të të lavdërojnë pareshtur, me ndërmjetimet e Hyjlindëses i vetëm njeridashës.

Tingull i katërt: Epefanis Simeron.

I verbuar plotësisht nga syt' e shpirtit tek Ti vij, o Krishti im, si ky q'i verbër u lind dhe i penduar thërres me lot: Drit' e shkëlqyer je e t'errësuarve.

Tingull i tretë: I Parthenos Simeron.

Shpirtin tim, o Zoti Krisht, që u sëmur nga mëkatet, edhe dergjet si ulok, anës liqenit i shtrirë, ngreje Ti, me forcën tënde të perëndishme, si një mjek që i shëron të sëmurët, të thërres me mall dhe besë: O Zot i dhembshur, nder dhe lavdi më ty.

Tingull i katërt

Si dishepull i Zotit, more përsipër Ungjillin, o i drejtë, si dëshmor ke mostronditjen, guximin si vëlla i Perëndisë, ndërmjetimin si hierark. Lutju Zotit, Perëndisë të shpëtohen shpirtrat tanë.

Tingull i katërt. O Ipsothis En To Stavro.

I vetëmlindur Hyj Fjala e Atit, tek ne kur erdhe, o Jakov i perëndishëm, në ditët e fundme ty të tregoi të

parin e Jerusalemit, barì dhe mësues dhe kujdestar besnik të mistereve shpirtërore; prandaj të gjithë të nderojmë, o Apostull.

Tingull i tretë. I parthenos.

O Shën Koll i Mirave, kryepiskop u tregove, porosit e Zotit Krisht, sipas Ungjillit i përmbushe, shpirtin tënd, për besnikët e dorëzove; popullin nga çdo rrezik e shpëtove; prandaj u shenjtërove, me hir të Zotit, o Kryepriфт i madh.

Tingull i tretë. Thias Pisteos.

Përluftar të madh nëpër rreziqe, të ka gjetur ty bota e tërë, se i theve paganët, o Athlofor. Pra siç e shtrive Lieun fodull përdhé, kur e forcove Dëshmorin Nestor në stad, gjithashtu, o Shenjt, lutju Jisu Krishtit, Perëndisë, të na dhurojë përdëllimin e madh.

Tingull i tretë

Athlofor i shenjtë dhe shërues, o Pandleimon, ndërmjeto tek Perëndia mëshirues, që t'u falë shpirtrave tanë ndjesë mëkatesh.

Tingull tërthor i katërt

O Anargjendë të shenjtë dhe çudibërës, vizitoni sëmudjet tona, falas morët, falas na e jepni.

Tingull i dytë

Madhërinë tënde, o Virgjëreshë, kush do ta tregojë? Se vijon shërime dhe buron çudira dhe ndërmjeton për shpirtrat tanë, si Hyjfolëse dhe mike e Krishtit.

Tingull i dytë

Ndërmejtimit i nxehtë dhe kështjellë e paluftueshme, burim mëshire, strehë e botës, të thërresim me gjithë shpirt: Zonjë Hyjlindëse, arri dhe shpërblena prej rreziqesh, o e vetmja që mbron me shpejtëm.

APOSTULLI I PARË

Dhjaku: Le të vëmë re.

Lexuesi: *Paravarg. Tingull i parë.*

Ardhtë, o Zot, mëshira jote mbi ne.

Varg: Ngazëllohuni më Zotin, o të drejtë.

Dhjaku: Urtësi.

Lexuesi: Lexim nga letra e përgjithshme e Jakovit.

Dhjaku: Le të vëmë re.

Lexuesi: *Apostulli (5: 10-16)*

Vëllezër, merrni për shëmbëllesë, o vëllezërit' e mi, të të-hequrit keq e të zëmërës' së-gjerë profitëritë, që folnë mb'emërit të Zotit. Na tek lumërojmë ata që duronjënë; e keni dëgjuarë durimin' e Jovit, edhe e patë të-pastaj-men' e Zotit, se Zoti është fort i-përdëllyershim edhe i-dhëmçurë.

Edhe përpara të-gjithave, o vëllezërit' e mi, mos bëni be, as për qiellinë, as për dhenë, as ndonjë tjetërë be; po letë jetë poja juaj, po, edhe joja, jo; që të mos bini ndë dënim.

Heq keq ndonjë ndër ju? letë faletë; ka zë-mërë të-gëzuarë? letë psallnjë. Esht' i-sëmurë ndonjë ndër ju? letë thërresë pleqt' e kishësë, edhe letë falenë përmbi atë, e let'a lyenjënë më vaj mb'emërit të Zotit. Edhe urata që

është me besë dot'a shpëtonjë atë që lëngon, edhe Zoti dot'a ngrerë atë; edhe ndë pastë bërë faje, dot'i falenë. Rrëfeni fajetë njëri tjetrit, edhe fali njëri për tjetërinë, që të shërohi. Shumë fuqi ka të-luturit' e të-drejtit, kur bënetë me të-nxehëtë.

Prifti: Paqe më ty.

Psaltët: Alilua, alilua, alilua.

Përkthimi më i ri

Vëllezër, merrni si shembull vuajtjet dhe durimin e profetëve, që folën në emër të Zotit. Ja, ne shpallim të lumur ata që duruan; keni dëgjuar për durimin e Jobit, dhe e keni parë fatin përfundimtar që Zoti i rezervoi, sepse Zoti është plot mëshirë edhe dhembshuri. Dhe, para së gjithash, vëllezër të mi, mos bëni be as për qiellin as për dheun, as mos bëni ndonjë be tjetër; por le të jetë “po”-ja juaj “po” dhe “jo”-ja juaj “jo”, që të mos bini në dënim. A vuan ndonjë nga ju? Le të lutet. A është i gëzuar ndokush? Le të këndojë psalme. A është i sëmurë ndonjë nga ju? Le të thërrasë pleqtë e kishës dhe ata të luten përmbi të, dhe le ta lyejnë me vaj në emër të Zotit, dhe lutja e besimit do ta shpëtojë të sëmurin dhe Zoti do ta mëkëmbë; dhe nëse ka bërë mëkate, ato do t'i falen. Rrëfeni fajet njëri - tjetrit dhe lutuni për njëri - tjetrin, që të shëroheni; shumë fuqi ka lutja e të drejtit kur bëhet me gjithë shpirt.

UNGJILLI I PARË

Dhjaku: Urtësi, drejt. Le të dëgjojmë Ungjillin e Shenjtë.

Prifti: Paqe në të gjithë.

Psaltët: Dhe në shpirtin tënd.

Prifti: Këndimi prej Ungjillit të Shenjtë sipas Llukait.

Dhjaku: Le të vëmë re.

Psaltët: Lavdi më ty, o Zot, lavdi më ty.

Ungjilli (10: 25-37)

Në atë kohë ungrit një nomtar, dyke ngar' atë, e dyke thënë, Mësonjës, ç'të bën, që të trashëgonj jetën e përjetëshme? Edhe ay i tha, ç'është shkruarë ndë nomt; qysh këndon? Edhe ay upërgjeq e tha, "Të duash Zonë Perëndinë t'ënt me gjithë zëmërë t'ënde, edhe me gjithë shpirtinë t'ënt, edhe me gjithë fuqinë t'ënde, edhe me gjithë mendjenë t'ënde." Edhe ay i tha, upërgjegje drejtë; bëj këtë, edhe dotë ronjç. Po ay, dyke dashurë të nxjerrë vetëhen' e ti të-drejtë, i tha Jisujt, E cili më është' i-afërm?

Edhe Jisuj upërgjeq e tha, Një njeri sbriste nga Jerusalimi ndë Jeriho edhe ra ndër duar kursarësh; të-cilëtë si e sveshnë, edh' e bënë me plagë, ikn' edhe e lanë për gjysmë të-vdekurë. Edhe qëlloj të shkonj' asaj udhe një prift; edhe kur pa atë, shkoj nga ana tjetërë. Kështu edhe një Levit, posa arriti nd'atë vent, erdhi e pa, edhe shkoj nga ana tjetërë. Po një Samarit, dyke udhëtuarë, erdhi ndë

vëntt, tek ishte ay, edhe kur e pa, i udhëmp; Edhe erdhi për anë, e i lidhi plagëtë, dyke derdhurë *mbi ato* vaj e verë; edhe e hipi ndë kafshët të ti, edhe e solli ndë një huajpritje, edhe ukujdes për atë. Edhe mbë të-nesërmet kur dotë dilte, nxori dy dinare, edhe j'a dha huajpritësit, edhe i tha, Kujdesu për këtë njeri; edhe ç'të prishç më tepërë, unë, kur të kthenem, t'i kam për të dhënë. Cili nga këta të tre të duketë se ubë i-afërm' i ati që ra ndë duart të kursarëvet? Edhe ay i tha, ay që bëri përdëllim mb'atë. Jisuj pra i tha, Ecë, edhe ti bëj kështu.

Psaltët: Lavdi më ty, o Zot, lavdi më ty.

Përkthimi më i ri

Në atë kohë një mësues i ligjit i erdhi Jisuit duke e vënë në provë dhe duke i thënë: “Mësues, çfarë duhet të bëj që të trashëgoj jetën e përjetshme?”. Dhe ai tha: “Çfarë është shkruar në ligj? Si e lexon?” Ai, duke u përgjigjur tha: “Dua je Zotin, Perëndinë tënd me gjithë zemrën tënde, me gjithë shpirtin tënd, me gjithë forcën tënde dhe me gjithë mendjen tënde, edhe të afërmin tënd pors i veten tënde”. Jisui i tha: “U përgjigje drejt; vepra kështu dhe do të rrosh”. Por ai, duke dashur të justifikonte veten, i tha Jisuit: “Po kush është i afërmi im?”. Atëherë Jisui u përgjigj dhe tha: “Një burrë zbriste nga Jerusalemi për në Jeriko dhe ra në duart e kusarëve, të cilët, mbasi e zhveshën dhe e bënë gjithë plagë, u larguan dhe e lanë ▶

Dhe menjëherë dhjaku: Mëshirona, o Perëndi, sipas mëshirës sate të madhe, të lutemi, dëgjo e mëshiro.

Psaltët: Mëshiro, o Zot (3).

Dhjaku: Lutemi dhe për mëshirë, jetë, paqe, shëndet, shpëtim, vështrim, ndjesë dhe falje të mëkateve të shërbëtorit të Perëndisë (*aksh*) dhe që t'i falet çdo faj i bërë me dashje a pa dashje.

Psaltët: Mëshiro, o Zot (3).

gati të vdekur. Rastësisht një prift po zbriste nëpër të njëjtën rrugë dhe, mbasi e pa atë burrë, vazhdoi tutje, në anën tjetër. Po ashtu edhe një levit, kur arriti aty, erdhi dhe e pa dhe vazhdoi tutje, në anën tjetër. Por një samaritan, që po udhëtonte, i kaloi afër, e pa dhe kishte dhembshuri. Dhe pasi iu afrua, ia lidhi plagët duke ia larë me vaj dhe me verë; pastaj e vuri mbi kafshën e vet, e çoi në një han dhe u kujdes për të. Dhe të nesërmen, para se të nisej, nxori dy dinarë dhe ia dha hanxhiut duke i thënë: “Kujdesu për të dhe ç’të shpenzosh më shumë, do të t’i jap kur të kthehem”. Cili nga këta të tre, pra, të duket se qe i afërmi i atij që ra në duart e kusarëve?”. Dhe ai tha: “Ai që u tregua i mëshirshëm ndaj tij”. Atëherë Jisui i tha: “Shko dhe bëj kështu edhe ti”.

Prifti: Se ti je Perëndi mëshirues dhe njeridashës dhe ty ta drejtojmë lavdinë, Atit dhe Birit edhe Shpirtit të Shenjtë, tani e përherë e në jetë të jetëve.

Psaltët: Amin.

Dhjaku: Le t' i lutemi Zotit.

Psaltët: Mëshiro, o Zot.

Dhe prifti i parë në radhë thotë këtë uratë:

I pafillim, i pafund, Shenjt i Shenjtërore, që dërgove Birin tënd të vetëmlindur për të shëruar çdo plagë të shpirtit dhe të trupit tonë, dërgo këtu Shpirtin tënd të Shenjtë dhe shenjtëro këtë Vaj dhe bëje për shërbëtorin tënd (*aksh*) që të lyhet me të, shpërblim të plotë për mëkatet e tij dhe për trashëgimin e Mbretërisë së qiejve.

Se jotja është mëshira dhe dhembshuria dhe njeridashës je, o Perëndia ynë dhe ty ta drejtojmë lavdinë, Atit e Birit edhe Shpirtit të Shenjtë, tani e përherë e në jetë të jetëve.

Psaltët: Amin.

Dhe pas kësaj urate prifti merr nga Vaji i shenjtë dhe lyen ata, për të cilët bëhet Efqelia, duke thënë këtë uratë:

Atë i shenjtë, mjek i shpirtave dhe i trupave tanë, që dërgove Birin tënd të vetëmlindur, Zotin tonë Jisu Krisht për të shëruar çdo lëngatë dhe për të shpërblyer nga vdekja, shëro dhe shërbëtorin tënd (*aksh*) nga sëmundja trupore dhe shpirtërore, që e ka kapur dhe ngjallësoje me

hirin e Krishtit tënd, me ndërmjetimet e Zonjës sonë të përmbishenjtë Hyjlindëses dhe Gjithmonëvirgjërës Mari; me fuqinë e Kryqit të çmuar dhe jetëdhënës; me mbrojtjen e fuqive qiellore, të çmuara e të patrup; me lutjet e të nderuarit, të lavdëruarit, profetit dhe pararendësit Joan; të Apostujve të shenjtë, të lavdëruar dhe të dëgjuar; të Dëshmorëve të shenjtë, të lavdëruar dhe bukurmundës; të Etërve tanë oshënarë dhe hyjprurës; të Anargjendëve të shenjtë, të lavdëruar dhe çudibërës Kozma dhe Damian, Kir dhe Joan, Pandleimon dhe Hermola, Samson dhe Diomid, Moku dhe Anikit, Thalele dhe Trifon; të Hyjprindërve të shenjtë dhe të drejtë Joakimit dhe Anës, dhe të gjithë shenjtorëve. Se ti je burim i shërimeve, o Krisht Perëndia ynë dhe ty të dërgojmë lavdinë, Atit e Birit edhe Shpirtit të Shenjtë, tani e përherë e në jetë të jetëve. Amin.

APOSTULLI I DYTË

Dhjaku: Le të vëmë re.

Lexuesi: *Paravarg. Tingull i dytë.*

Zoti është fuqia ime dhe kënga ime.

Varg: Zoti duke më munduar më drejtësoi.

Dhjaku: Urtësi.

Lexuesi: Lexim nga letra e Pavlit për Romakët.

Dhjaku: Le të vëmë re.

Lexuesi: *Apostulli (15: 1-7)*

Vëllezër, neve të-fortëtë kemi detyrë të mbaj-më dobësiat' e atyre që janë të-dobëtë, e jo t'i pëlqejmë

vetëhesë; Po gjithë-sicili prej nesh let' i pëlqenjë të-afërmit për të-mirënë, për ndre-qje. Sepse edhe Krishti nuk' i pëlqeu vetëhes' së ti, po sikundrë është shkruarë, “Të-sharat' e atyreve që të shanjënë ty ranë mbi mua.” Sepse sa ushkruanë që më përpara, ushkruanë që më përpara për mësimnë t'ënë, që të kemi shpresë me anë të durimit e të ngushullimit të shkronja-vet. Edhe Perëndia i durimit e i ngushullimit u dhëntë juve të keni gjithatë mëndje ndër mest t' uaj sipas Jisu Krishtit; Që të lavduronit me një zëmërë e me një gojë Perëndinë edhe Atin' e Zotit t'ënë Jisu Krisht. Përandaj pritni njëri tjetërinë, sikundrë edhe Krishti na priti për lavdi të Perëndisë.

Prifti: Paqe më ty.

Psaltët: Alilua, alilua, alilua.

Përkthimi më i ri

Vëllezër, ne që jemi të fortë duhet të mbajmë dobësitë e atyre që janë të dobët dhe jo t' i pëlqejmë vetes. Secili nga ne le t' i pëlqejë të afërmit, për të mirë, për ndreqje, sepse edhe Krishti nuk i pëlqeu vetes së tij, por sikurse është shkruar: “Sharjet e atyre që të shanin ty, ranë mbi mua”. Sepse të gjitha gjërat, që u shkruan në të kaluarën u shkruan për mësimin tonë, që me anë të këmbënguljes dhe të ngushëllimit të Shkrimeve, të kemi shpresë. Dhe ▶

UNGJILLI I DYTË

Dhjaku: Urtësi, drejt. Le të dëgjojmë Ungjillin e Shenjtë.

Prifti: Paqe në të gjithë.

Psaltët: Dhe në shpirtin tënd.

Prifti: Këndimi prej Ungjillit të Shenjtë sipas Llukait.

Dhjaku: Le të vëmë re.

Psaltët: Lavdi më ty, o Zot, lavdi më ty.

Prifti: Ungjilli (19: 1-10)

Në atë kohë Jisuj hyri e shkante ndëpër Jeriho.

Edhe na një njeri që quhet Zakhe, i-cili ishte i-par' i kumerqarëvet, edhe ky ishte i-pasurë; Edhe kërkonte të shihte Jisunë cili është; po nukë munte nga gjindja, sepse ishte i-vogëlë ndë shtat. Edhe u sul përpara, e hipi mbë një dru mani, që t'e shihte, sepse nga ajo *udhë* dotë shkante. Edhe Jisuj si erdhi nd'atë vënt, ngriti sytë edh' e pa atë, edhe i tha, Zakhe, sbrit çpejt; sepse sot duhetë unë të mbetem ndë shtëpit t'ënde. Edhe *ay* sbriti çpejt, edhe e priti dyke gëzuarë.

Perëndia i durimit dhe i ngushëllimit ju dhëntë juve të keni po ato mendime njëri me tjetrin, sipas Jisu Krishtit, që me një mendje të vetme dhe një gojë të vetme ta përlevdoni Perëndinë, Atin e Perëndisë tonë Jisu Krishtin. Prandaj pranoni njëri-tjetrin, sikurse edhe Krishti na pranoi për lavdinë e Perëndisë.

Edhe të-gjithë kur panë murmurisinë, dyke thënë,
Se hyri të rrijë te një fajtuar njeri.

Edhe Zakheu qëndroj e i tha Zotit, na, o Zot, gjysmën’
e gjësë s’ime tek po u’a ap të-vo-beqvet, edhe ndë i kam
marrë gjë njeriu me për-dhunë, j’a kthenj për një katrë.
Edhe Jisuj i tha, Se sot ubë shpëtim ndë këtë shtëpi, sepse
edhe ky është i bir’ i Avraamit. Sepse i Bir’ i njeriut erdhi
të kërkonj’ e të-shpëtonjë të-humburënë.

Psaltët: Lavdi më ty, o Zot, lavdi më ty.

Përkthimi më i ri

*Në atë kohë Jisui hyri në Jeriko dhe po kalonte nëpër
qytet; dhe ja një njeri i quajtur Zake, i cili ishte kryetar i
tagrambledhësve dhe ishte i pasur. Ai kërkonte të shihte
kush ishte Jisui, por nuk mundte për shkak të turmës, sepse
ishte i shkurtër nga shtati. Atëherë rendi përpara dhe u
ngjit në një fik për ta parë, sepse ai duhet të kalonte andej.
Dhe kur Jisui arriti në atë vend, i çoi sytë, e pa dhe i tha:
“Zake, zbrit shpejt poshtë, sepse sot duhet të rri në
shtëpinë tënde”. Dhe ai zbriti me nxitim dhe e priti me
gëzim. Kur panë këtë, të gjithë murmuritën, duke thënë:
“Ai shkoi të rrijë në shtëpinë e një njeriu mëkatar”. Por
Zakeu u çua dhe i tha Zotit: “Zot, unë po u jap të varfërve* ▶

Dhe menjëherë dhjaku: Mëshirona, o Perëndi, sipas mëshirës sate të madhe, të lutemi, dëgjo e mëshiro.

Psaltët: Mëshiro, o Zot (3).

Dhjaku: Lutemi dhe për mëshirë, jetë, paqe, shëndet, shpëtim, vështrim, ndjesë dhe falje të mëkateve të shërbëtorit të Perëndisë (*aksh*) dhe që t'i falet çdo faj i bërë me dashje a pa dashje.

Psaltët: Mëshiro, o Zot (3).

Prihti: Se ti je Perëndi mëshirues dhe njeridashës dhe ty ta drejtojmë lavdinë, Atit e Birit edhe Shpirtit të Shenjtë, tani e përherë e në jetë të jetëve.

Psaltët: Amin.

Dhjaku: Le t'i lutemi Zotit.

Psaltët: Mëshiro, o Zot.

Dhe prihti thotë këtë uratë:

O Perëndi i madh e i përlartër që adhurohesh prej tërë krijesës, burim i urtësisë, avushë me të vërtetë e pagjurmësuar e mirësisë, dhe det i pakufizuar i

gjysmën e pasurisë sime dhe, po të kem marrë ndonjë gjë nga ndonjë njeri me mashtrim, do t'ia kthej katërfish”.

Dhe Jisui i tha: “Sot në këtë shtëpi ka hyrë shpëtimi, sepse edhe ky është një bir i Abrahamit. Sepse Biri i njeriut erdhi të kërkojë dhe të shpëtojë atë që kishte humbur”.

dhembshurisë. Ti, o Zot, njeridashës Perëndi i gjërave të përjetshme dhe të çuditshme, të cilat asnjë prej njerëzve s'mund t'i marrë vesh duke u menduar, shtjer syrin, dëgjona ne shërbëtorët e tu, të pavyer; dhe kudo që e shpiem këtë vaj me emrin tënd të madh, dërgo shërimet e dhuratës sate, ndjesë mëkatesh, dhe shëroji sipas shumicës së mëshirës sate; Po, o Zot i mirëpajtueshëm, i vetëm mëshirëplotë, dhe Njeridashës, që mendohesh për ligësitë tona, që di se mendja e njeriut vete me të ligat që prej djalërisë së tij, Ti që nuk dëshiron vdekjen e mëkatarit por kthimin në jetën e tij; që për shpëtimin e mëkateve u bërë njeri, duke qenë Perëndi, dhe krijove për krijesën. Ti je që the: Nuk erdha të ftoj në pendim të drejtët por mëkatarët. Ti je që kërkove delet e humbura. Ti je që kërkove monedhën e humbur dhe e gjete. Ti je që the: Se atë që vjen tek unë, nuk do ta hedh jashtë. Ti je që nuk të erdhi ndot kur lavirja t'i lagi me lot këmbët e nderuara. Ti je që the: Sa herë të biesh ngrihu, dhe do të shpëtosh. Ti je që the: Se bëhet gëzim në qiell për një mëkatar, që pendohet. Ti hidh syrin prej lartësisë sate të Shenjtë, mbulona nën hijen e krahëve të tu ne shërbëtorët e tu, mëkatarë të pavyer, dhe tendëso mbi shërbëtorin tënd, *(aksh)* që i njeh fajet e tij, dhe të vjen pranë me besë. Prite pra sipas Njeridashjes sate, dhe në qoftë se fëjeu me fjalë, a me punë, a me mendje, ndjeje, paqësoje, dhe spastroje, prej çdo mëkati, dhe duke qenë gjithnjë bashkë me të, ruaje në kohën e tij, që i mbetet që të ecë sipas

rregullave të tua, që të mos bëhet më gazi i djallit; që të lavdërohet mbi të emri yt, i tërëshenjtë.

Me hirin dhe dhembshurinë dhe njeridashjen e Birit tënd të vetëmlindur, me të cilin je i bekuar bashkë me Shpirtin tënd të tërëshenjtë, të mirë dhe jetëbërës, tani e përherë, e në jetë të jetëve. Amin.

APOSTULLI I TRETË

Dhjaku: Le të vëmë re.

Lexuesi: *Paravarg. Tingull i tretë.*

Zoti është ndriçimi im dhe shpëtimtari im

Varg: Zoti është mbrojtësi i jetës sime.

Dhjaku: Urtësi.

Lexuesi: Lexim nga letra e parë e Pavlit për Korinthianët.

Dhjaku: Le të vëmë re.

Lexuesi: *Apostulli (12: 27- 13:8)*

Vëllezër, ju jeni trupi i Krishtit, edhe anë veç e veç. Edhe Perëndia vuri ca *veta* ndë kishët, së-pari apostoj, së-dyti profitër, së-treti mëso-njës, pastaj çudira, pastaj dhurata shërimesh, ndihmëra, qiverrira, farë gjuhërash. Mos *janë* të-gjithë apostoj? mos *janë* të-gjithë profitër? mos *janë* të-gjithë mësonjës? mos *bënjënë* çudira të-gjithë? Mos kanë të-gjithë dhurata shërimesh? mos flasënë gjuhëra të-gjithë? mos përkthenjënë të-gjithë?

Po lypni me zëmëre të-përvëluarë më të-miratë dhurata; edhe *dot'* u dëftenj juve një udhë shumë më të-lartë.

Ndë folça gjuhërat' e njerëzet edhe t'ëngjëjvet, e të mos kem dashuri, ubëshë *si* ramë që kumbon, a *si* qymvallë që tringëllin. Edhe ndë paça profiti, edhe të di gjithë fshehtësirat' edhe çdo dituri, edhe ndë paça gjithë besënë, kaqë sa të tunt nga vëndi male, e dashuri të mos kem, s'jam asgjë. Edhe ndë ndafsha gjithë gjënë t'ime për të ushqyerë *të-vobeqtë*, edhe ndë dhënça ndër duar trupnë t'im që të digjetë, e dashuri të mos kem, s'më bën as fare dobi.

Dashuria është zëmërë-gjerë, *edhe* bën të-mira; dashuria s'ka cmir; dashuria s'është' e vrazhëtë, nukë mbahetë mbë të-math, S'bën punë të-shëmtuara, s'kërkon të-sajatë, nukë zë-mëronetë, s'mendon të-ligënë; S'gëzonetë mbë shtrëmbërinë, po gëzonetë mbë të-vërtetënë. Të-gjitha i mban, të-gjitha i beson, të-gjitha i shpren, të-gjitha i duron.

Dashuria kurrë s'bje poshtë.

Prifti: Paqe më ty.

Psaltët: Alilua, alilua, alilua.

Përkthimi më i ri

Vëllezër ju jeni trupi i Krishtit dhe gjymtyrët e tij veç e veç. Dhe Perëndia i vuri disa në kishë, së pari apostuj, së dyti profetë, së treti mësues; pastaj vepra të fuqishme; pastaj dhuntitë e shërimit, të ndihmës e të qeverisjes dhe të larmive ►

UNGJILLI I TRETË

Dhjaku: Urtësi, drejt. Le të dëgjojmë Ungjillin e Shenjtë.

Prifti: Paqe në të gjithë.

Psaltët: Dhe në shpirtin tënd.

të gjuhëve. A janë vallë të gjithë apostuj? Janë të gjithë profetë? Janë të gjithë mësues? A kanë të gjithë dhuntinë e veprave të mira? A kanë të gjithë dhuntitë e shërimeve? A flasin të gjithë gjuhë të ndryshme? A interpretojnë të gjithë? Por kërkon me zemër të zjarrtë dhuntitë më të mira; dhe unë do t'ju tregoj një udhë shumë më të lartë. Po të flisja gjuhët e njerëzve dhe të engjëjve, dhe të mos kisha dashuri, do të bëhesha si një bronz që kumbon ose si cimballi që tingëllon. Edhe sikur të kisha dhuntinë e profecisë, edhe të dija të gjitha misteret dhe mbarë shkencën dhe të kisha gjithë besimin sa të luaja nga vendi malet, por të mos kisha dashuri, nuk jam asgjë. Edhe sikur të ndaja gjithë pasuritë e mia për të ushqyer të varfrit dhe ta jepja trupin tim që të digjej, e të mos kisha dashuri, nuk do të më vlente asgjë! Dashuria është e durueshme; plot mirësi; dashuria nuk ka smirë, nuk vë në dukje, nuk krekoset, nuk sillet në mënyrë të pahijshme, nuk kërkon të sajat, nuk pezmatohet, nuk dyshon për keq; nuk gëzohet për padrejtësinë, por gëzohet me të vërtetën, i duron të gjitha, i beson të gjitha, i shpreson të gjitha, mban çdo gjë. Dashuria nuk ligësohet kurrë.

Prifti: Këndimi prej Ungjillit të Shenjtë sipas Mateut.

Dhjaku: Le të vëmë re.

Psaltët: Lavdi më ty, o Zot, lavdi më ty.

Prifti: Ungjilli (10: 1, 5-8)

Në atë kohë si thirri të dy-mbë-dhjetë nxënësit' e ti, u dha atyre pushtet kundër frymave të-ndyra, që t'i nxjerrën' ato edhe të shëronjënë çdo sëmundje e çdo lëngatë.

Këta të dy-mbë-dhjetë dërgoj Jisuj, pasi i porositi ata, dyke thënë, Nd'udhë gjindarësh mos shkoni, edhe ndë qytet Samaritanësh mos hyni; po shkoni më tepërë ndëpër dhënt të-humbura të-shtëpis' s'Israilit. Edhe dyke vaturë, lëçitni dyke thënë, Se uafërua mbretëri' e qiejvet. Shë-roni të-sëmurë, qëroni të-krromosurë, (ngjallni të-vdekurë), nxirni djaj; dhurëti muartë, dhurëti epni.

Psaltët: Lavdi më ty, o Zot, lavdi më ty.

Përkthimi më i ri

Në atë kohë Jisui i thirri të dymbëdhjetë nxënësit e tij rreth vetes dhe u dha autoritet t'i dëbojnë frymërat e ndyra, dhe të shërojnë çdo sëmundje dhe çdo lëngatë. Këta janë të dymbëdhjetët, që Jisui i dërgoi mbasi u dha këto urdhra: “Mos shkoni ndër paganë dhe mos hyni në asnjë qytet të samaritëve, por shkoni më mirë te delet e

Dhe menjëherë dhjaku: Mëshirona, o Perëndi, sipas mëshirës sate të madhe, të lutemi, dëgjo e mëshiro.

Psaltët: Mëshiro, o Zot (3).

Dhjaku: Lutemi dhe për mëshirë, jetë, paqe, shëndet, shpëtim, vështrim, ndjesë dhe falje të mëkateve të shërbëtorit të Perëndisë (*aksh*) dhe që t'i falet çdo faj i bërë me dashje a pa dashje.

Psaltët: Mëshiro, o Zot (3).

Priifti: Se ti je Perëndi mëshirues dhe njeridashës dhe ty ta drejtojmë lavdinë, Atit e Birit edhe Shpirtit të Shenjtë, tani e përherë e në jetë të jetëve.

Psaltët: Amin.

Dhjaku: Le t'i lutemi Zotit.

Psaltët: Mëshiro, o Zot.

Dhe priifti thotë këtë uratë:

O Zot i tërëfuqishëm, o Mbret i Shenjtë, që mundon po nuk vret, që përkrah ata që bien, dhe i ngre më këmbë të përmbysurit; që ndreq dhembjet trupore, të lutemi, o Perëndia ynë, të drejtosh mëshirën tënde mbi këtë vaj dhe

humbura të shtëpisë së Izraelit. Shkoni dhe predikoni duke thënë: “Mbretëria e qiejve u afrua”. Shëroni të sëmurët, pastroni lebrozët, ngjallni të vdekurit, dëboni demonët; falas morët, falas jepni.

mbi ata që lyhen prej tij, në emrin tënd, që t'u bëhet shërim shpirti dhe trupi, paqësim dhe çlirim prej çdo sëmundjeje dhe lëngate, dhe prej çdo ndyrësie të mishit dhe të frymës. Po o Zot, dërgo prej qiellit fuqinë tënde mjekësore, prek trupin, dhe zbut vuajtjen dhe dëbo çdo sëmundje të fshehur, bëhu mjek i shërbëtorit tënd (*aksh*) ngreje prej shtratit të sëmundjes dhe shtresës së vuajtjes; falja Kishës të shëndoshë dhe të shëruar plotësisht që të bëjë dëshirën tënde, dhe veprat që të pëlqejnë. Se e jotja është mëshira dhe shpëtimi ynë, o Perëndi, dhe ty të drejtojmë lavdinë, Atit e Birit edhe Shpirtit të Shenjtë, tani e përherë e në jetë të jetëve. Amin.

APOSTULLI I KATËRT

Dhjaku: Le të vëmë re.

Lexuesi: *Paravarg. Tingull i katërt.*

Në çdo ditë të thërres.

Varg: O Zot dëgjo faljen time.

Dhjaku: Urtësi.

Lexuesi: Lexim nga letra e dytë e Pavlit për Korinthianët.

Dhjaku: Le të vëmë re.

Lexuesi: *Apostulli (6: 16-18, 7: 1)*

Vëllezër, ju jeni tempulli i Perëndis' së-gjallë, sikundër tha Perëndia, "Se dotë rri brënda ndër ata, edhe dotë ecën; edhe dotë jem Perëndia i atyreve, edhe ata dotë jenë llauzi im." Përandaj "dilni nga mezi i atyreve,

edhe ndahi nga ata,” thotë Zoti, “edhe mos ziri me dorë gjë të-pëgërë;” edhe “unë dot’u pres juve përbrënda, Edhe dotë jem Ati juaj, edhe dotë jeni bijt’ e mi edhe bijat e mija,” thotë Zoti Gjithë-pushtetësi.

Dyke pasurë pra, o të-dashurë, këto të-zotuara, letë qërojmë vetëhenë t’ënë nga ç’do ndyrësirë të mishit e të shpirtit, dyke punuarë shënjtëri me frikë Perëndie.

Prifti: Paqe më ty.

Psaltët: Aliluia, aliluia, aliluia.

Përkthimi më i ri

Vëllezër, ju jeni tempulli i Perëndisë së gjallë, sikurse tha Perëndia: “Unë do të banoj në mes të tyre, dhe do të eci ndër ta; do të jem Perëndia i tyre dhe ata do të jenë populli im”. Prandaj “dilni nga mesi i tyre dhe ndahuni prej tyre, thotë Zoti, dhe mos prekni asgjë të ndyrë, dhe unë do t’ju pranoj, dhe do të jem si një Atë për ju, dhe ju do të jeni për mua si bij e bija, thotë Zoti i Plotfuqishëm”. Duke i pasur këto premtime, o të dashur, le ta pastrojmë veten nga çdo ndotje e mishit dhe e frymës dhe ta përfundojmë shënjtërimin tonë në druajtjen e Perëndisë.

UNGJILLI I KATËRT

Dhjaku: Urtësi, drejt. Le të dëgjojmë Ungjillin e Shenjtë.

Prifti: Paqe në të gjithë.

Psaltët: Dhe në shpirtin tënd.

Prifti: Këndimi prej Ungjillit të Shenjtë sipas Mateut.

Dhjaku: Le të vëmë re.

Psaltët: Lavdi më ty, o Zot, lavdi më ty.

Prifti: Ungjilli (8: 14-23)

Në atë kohë Jisuj kur erdhi ndë shtëpit të Pjetrit, pa të vjehërrën' e ati që po dergjej ndër ethe. Edhe e zuri atë prej dore, edhe e lanë ethetë; edhe *ajo* ungrit e u shërbente atyre.

Edhe si ungrys, i prun' ati shumë të-djallosurë; edhe *ay* nxori frymat' e *ndyra* me fjalë, edhe shëroj gjith' ata që kishinë keq; Që të mbushetë ç'është thënë nga profiti Isai, që thotë, "Ay mori smundjetë t'ona, edhe mbajti lëngatatë t'ona".

Edhe Jisuj kur pa shumë gjindje rreth vetëhes' së ti, urdhëroj që të shkojnë përtej.

Edhe një shkronjës uafërua e i tha ati, Mësonjës, dotë vinj prapa teje kudo që të veç. Edhe Jisuj i thot' ati, Dhëlpëratë kanë shtrofka, edhe shpest' e qiellit fole; po i bir' i njeriut s'ka ku të pështetnjë kryetë.

Pastaj një tjetërë nga nxënësit' e ati i thotë, Zot, lëmë përpara të vete të kllas ndë varr t'im atë. Po Jisuj i tha

ati, Eja pas meje, edhe lërë të-vdekuritë të kllasënë ndë varr të-vdekurit' e tyre.

Edhe kur hyri ndë lundrët, i vanë pas nxënësit' e ati.

Psaltët: Lavdi më ty, o Zot, lavdi më ty.

Përkthimi më i ri

Në atë kohë Jisui hyri në shtëpinë e Petrit dhe pa që e vjehrra ishte në shtrat me ethe. Dhe ai ia preku dorën dhe ethet e lanë; dhe ajo u ngrit e nisi t'u shërbejë. Dhe kur u ngrys, i sollën shumë të demonizuar; dhe ai, me fjalë, i dëboi frymërat dhe i shëroi të gjithë të sëmurët, që kështu të përmbushej fjala e profetit Isaia kur tha: "Ai i mori lëngatat tona dhe i mbarti sëmundjet tona". Tani Jisui, duke parë rreth tij turma të mëdha, urdhëroi që të kalonin në bregun tjetër. Atëherë një shkrues iu afrua dhe i tha: "Mësues unë do të ndjek kudo që të shkosh". Dhe Jisui i tha: "Dhelprat i kanë strofkat, dhe zogjtë e qiellit kanë çerdhet, por Biri i njeriut nuk ka as ku të mbështetë kokën". Pastaj një tjetër nga nxënësit e tij i tha: "O Zot, më jep më parë leje të shkoj të varros atin tim". Por Jisui i tha: "Më ndiq dhe lëri të vdekurit të varrosin të vdekurit e vet". Dhe pasi ai hipi në barkë, nxënësit e tij e ndiqnin.

Dhe menjëherë dhjaku: Mëshirona, o Perëndi, sipas mëshirës sate të madhe, të lutemi, dëgjo e mëshiro.

Psaltët: Mëshiro, o Zot (3).

Dhjaku: Lutemi dhe për mëshirë, jetë, paqe, shëndet, shpëtim, vështrim, ndjesë dhe falje të mëkateve të shërbëtorit të Perëndisë (*aksh*) dhe që t'i falet çdo faj i bërë me dashje a pa dashje.

Psaltët: Mëshiro, o Zot (3).

Priifti: Se ti je Perëndi mëshirues dhe njeridashës dhe ty ta drejtojmë lavdinë, Atit e Birit edhe Shpirtit të Shenjtë, tani e përherë e në jetë të jetëve.

Psaltët: Amin.

Dhjaku: Le t'i lutemi Zotit.

Psaltët: Mëshiro, o Zot.

Dhe priifti thotë këtë uratë:

O Zot, i mirë dhe zemërdhembshur, Njeridashës dhe mëshirëplotë, i shumtë në mëshira dhe i pasur në të mira. Atë i dhembshur, Perëndi i çdo ngushëllimi, që na forcove me anën e Apostujve të tu të Shenjtë; për të shëruar sëmundjet e popullit, me vaj e me lyerje; Ti bëje këtë vaj shërim për çdo sëmundje dhe lëngatë, shpërblim të këqijash, për ata që presin shpëtim prej teje. Po, Zot, Mjeshtër Perëndia ynë, i Tërëfuqishëm; të lutemi të na shpëtosh të gjithë, o Mjek i vetëm i shpirtave dhe i trupave

tanë, shenjtërona; ti që shëron çdo lëngatë, shëro dhe shërbëtorin tënd, (*aksh*) ngreje prej shtratit të dhembshuruar të mirësisë sate; vështroje me dhembshuritë e tua; dëbo prej tij çdo dobësi dhe sëmundje; që duke u ngritur prej dorës sate, të fuqishme; të të lavdërojë me çfarëdo, që dhe tani duke pjesëtuar me Njeridashjen tënde të patreguar, të të himnojë dhe të lavdërojmë, ty që bën punë të mëdha, dhe të çuditshme, të lavdëruara dhe të shkëlqyera.

Se ti je mëshira dhe shpëtimi për ne. O Perëndia ynë, dhe ty të të dërgojmë lavdi, Atit e Birit, edhe Shpirtit të Shenjtë, tani e përherë e në jetë të jetëve. Amin.

APOSTULLI I PESTË

Dhjaku: Le të vëmë re.

Lexuesi: *Paravarg. Tingull tërthor i parë.*

Ti, o Zot, do të na ruash dhe do të na mbrosh.

Varg: Shpëtomë, o Zot, se humbi oshënari.

Dhjaku: Urtësi.

Lexuesi: Lexim nga letra e dytë e Pavlit për Korinthianët.

Dhjaku: Le të vëmë re.

Lexuesi: *Apostulli (1: 8-11)*

Vëllezër, s' duamë të mos e dini, o vëllezër, për shtrëngiminë t'ënë që na gjajti nd' Asit, se vuajtmë jashtë masësë, përmbi fuqinë t'ënë, kaqë sa udëshpëruam' edhe për jetënë. Po neve ndë vetëhet t'ënë kishimë marrë vendimn' e vdekje-së, që të mos kemi shpresë mbë

vetëhenë t'ënë, po mbë Perëndinë që ngjall të-vdekuritë; I-cili na shpëtoj prej një vdekjeje kaqë së-madhe, edhe na shpëton; mbë të-cilinë shprejmë, se edhe *prapë* dotë *na* shpëtonjë, Kur të na ndihni edhe ju me të-luturëtë për ne, që të bënetë të-falurë ndersë për neve prej shumë vetash për dhuratënë që *udha* mbë ne me anë të shumë njerësve.

Prifti: Paqe më ty.

Psaltët: Alilua, alilua, alilua.

Përkthimi më i ri

Vëllezër, nuk duam të mos dini për vështirësinë që na ngjau në Azi, që u rënduam përtej fuqive tona, aq sa u dëshpëruam edhe për jetën vetë. Për më tepër ne e kishim në veten tonë vendimin e vdekjes, që të mos besonim në veten tonë, por në Perëndinë që ngjall të vdekurit, i cili na ka çliruar dhe na çliron nga një vdekje kaq e madhe, dhe tek i cili ne shpresojmë se do të na çlirojë edhe më, me ndihmën tuaj me anë të lutjeve për ne, që shumë njerëz të falënderojnë për dhuntinë e hirit që do të na jepet me anë të lutjeve të shumë njerëzve.

UNGJILLI I PESTË

Dhjaku: Urtësi, drejt. Le të dëgjojmë Ungjillin e Shenjtë.

Prifti: Paqe në të gjithë.

Psaltët: Dhe në shpirtin tënd.

Prifti: Këndimi prej Ungjillit të Shenjtë sipas Mateut.

Dhjaku: Le të vëmë re.

Psaltët: Lavdi më ty, o Zot, lavdi më ty.

Prifti: Ungjilli (25: 1-13)

Tha Zoti këtë paravoli: Mbretëri' e qiejvet dotë gjanjë me dhjetë virgjëresha, të-cilatë muarnë llambat' e tyre, e duallnë të presënë dhëndërrinë. Edhe nga ato pesë ishinë të-mënçime, edhe pesë të-marra. Ato të-marratë, kur muarnë llambat' e tyre, nukë muarnë vaj me vetëhe; Po të-mënçimetë muarnë vaj ndë enët të tyre bashkë me llambat' e tyre. Edhe dhëndërrri si uvonua, i zuri gjumi të-gjitha edhe flininë. Edhe ndë mest të natësë ubë një të-thirrurë, Ja dhëndërrri tek po vjen; dilni për të-pritur' atë. Atëhere, gjith' ato virgjëreshat' ungritnë, edhe ndreqnë llambat' e tyre. Po të-marrat' u thanë të-mënçimevet, Ep-na-ni nga vaji juaj; sepse po na shuhënë llambatë. Edhe të-mënçimetë upërgjiqnë, dyke thënë, Mos nukë dotë na dalë neve edhe juve; po më mirë shkoni tek ata që shesënë, edhe blini për vetëhenë t'uaj. Edhe kur vanë të blenë, dhëndërrri erdhi; edhe ato që ishinë gati hynë bashkë me

atë ndë dasmët, edhe umbyll dera. Po pastaj vijn' edhe virgjëreshat' e-tjera, e thonë, Zot, Zot, hap-na. Po ay upërgjeq e tha, Me të-vërtetë po u them juve, nuk u njoh juve.

Rrini sgjuarë pra, sepse nuk' e dini ditën' as orënë, ndë të-cilët vjen i Bir' i njeriut.

Psaltët: Lavdi më ty, o Zot, lavdi më ty.

Përktimi më i ri

Tha Zoti këtë paravoli: “Mbretëria e qiejve do t’u ngjajë dhjetë virgjëreshave, të cilat i morën llambat e tyre, dhe i dolën para dhëndrit. Tani pesë nga ato ishin të mençura dhe pesë budallaçka. Budallaçkat, kur morën llambat e tyre, nuk morën me vete vajin; kurse të mençurat, bashkë me llambat, morën edhe vajin në enët e tyre. Tani, duke qenë se dhëndri po vononte, dremitën të gjitha dhe i zuri gjumi. Aty nga mesnata u dëgjua një britmë: “Ja po vjen dhëndri, i dilni përpara!”. Atëherë të gjitha ato virgjëreshat u zgjuan dhe përgatitën llambat e tyre. Dhe budallaçkat u thanë të mençurave: “Na jepni nga vaji juaj, sepse llambat tona po na fiken”. Por të mençurat duke u përgjigjur thanë: “Jo, sepse nuk do të mjaftonte as për ne e as për ju; më mirë shkoni te tregtarët dhe blini”. Kur ato shkuan ta blejnë, erdhi dhëndri; virgjëreshat që ishin gati, hynë bashkë me të në dasmë; ▶

Dhe menjëherë dhjaku: Mëshirona, o Perëndi, sipas mëshirës sate të madhe, të lutemi, dëgjo e mëshiro.

Psaltët: Mëshiro, o Zot (3).

Dhjaku: Lutemi dhe për mëshirë, jetë, paqe, shëndet, shpëtim, vështrim, ndjesë dhe falje të mëkateve të shërbëtorit të Perëndisë (*aksh*) dhe që t'i falet çdo faj i bërë me dashje a pa dashje.

Psaltët: Mëshiro, o Zot (3).

Prihti: Se ti je Perëndi mëshirues dhe njeridashës dhe ty ta drejtojmë lavdinë, Atit e Birit edhe Shpirtit të Shenjtë, tani e përherë e në jetë të jetëve.

Psaltët: Amin.

Dhjaku: Le t'i lutemi Zotit.

Psaltët: Mëshiro, o Zot.

Dhe prihti thotë këtë uratë:

O Zot Perëndia ynë, që mundon dhe prapë shëron; që ngre prej dheut të varfrit dhe lartëson prej plehut të vobektit; Atë i varfanjakëve, i të lënguarve, që mban pa

dhe dera u mbyll. Më pas erdhën edhe virgjëreshat e tjera, duke thënë: “Zot, Zot, hapna”. Por ai, duke u përgjigjur, tha: “Në të vërtetë po ju them se nuk e njoh”. Prandaj rrini zgjuar, sepse nuk e dini as ditën as orën, në të cilën do të vijë Biri i njeriut.”

mundim sëmundjet tona; që mëshiron me gëzim; i shpejtë në ndihmë, dhe i ngadalshëm në zemërim; që kapërcen paudhësitë dhe largon padrejtësitë; që u fryve Dishepujve të tu, dhe u the: Merrni Shpirtin e Shenjtë; atyre që ua falni mëkatet, u janë të falura; që pret pendimin e mëkatarëve, dhe ke fuqi të ndjesh mëkate të shumta dhe të rënda, dhe u fale shërim të gjithë atyre që vuajnë në sëmundje dhe lëngata; që edhe mua, shërbëtorin tënd të përunjur dhe mëkatar dhe të pavyer, të përleshur me mëkate të shumta, dhe të zhytur në pësime dëfrimesh; më thirre në shkallën e shenjtë dhe të stërmadhe të Priftërisë që të hyj në më të përbrendshmen e kurtinës, në të Shenjtat e të Shenjtave, ku dëshirojnë të ulen dhe Engjëjt, dhe të dëgjojnë zërin Ungjillor të Zotit, Perëndisë, dhe të shoh me sytë e mi fytyrën e Blatës së shenjtë, dhe të gëzoj Liturgjinë e Shenjtë e të perëndishme; që më vlerësove të meshoj Misteret e tua qiellore; dhe të blatoj dhuratat dhe therore për mëkatet tona, dhe për padijet e Popullit, dhe ndërmjetoj për dhentë e tua të arsyeshme, që të shpëlash fajet e tyre, me anën e njeridashjes sate, të shumtë dhe të patreguar; Ti, o Mbret i stërmirë, vëri veshin fjalës sime, në këtë orë, dhe në këtë ditë të shenjtë, dhe në çdo kohë, dhe në çdo vend, dhe vëri re zërit të lutjes sime; dhe të shërbëtorit tënd, (*aksh*) që është në sëmundje trupi dhe shpirti, dhuroji shërimin, duke i falur fajet dhe mëkatet, me dashje e pa dashje, dhe çdo lëngatë dhe dobësi, dhe çdo plagë të pashërueshme. Dhuroji

shërim shpirtit. Ti që preke të vjehrrën e Petrit dhe e lanë ethet, edhe u ngrit e të shërbente. Ti, o Zot, fali shërbëtorit tënd, (*aksh*) shërim dhe shpëtim, prej çdo dhembje dëmprurëse, dhe kujto mëshirat dhe dhembshuritë e tua të pasura. Kujto që mendja e njeriut vete me kujdes në të ligat që prej djalërisë së tij, dhe s'ka asnjë të pamëkatshëm përmbi dhé; se ti je vetëm pa mëkate, që erdhe dhe shpëtove gjindjen njerëzore, dhe na çlirove nga robëria e armikut; se po të vish në gjyq me shërbëtorët e tu, asnjë nuk do të gjendet i panjollshëm; po çdo gojë do të mbyllet, duke mos patur si të mbrohet, se drejtësia jonë e tërë është si rreckë e hedhur në pleh, përpara teje. Prandaj, o Zot, mos i kujto mëkatet tona.

Se ti je shpresa e të dëshpëruarve, dhe prehja e të lodhurve dhe të ngarkuarve nga paudhësitë, dhe ty ta dërgojmë lavdinë bashkë me Atin tënd pa nisje, dhe me Shpirtin tënd të Tërëshenjtë të mirë dhe jetëbërës, tani e përherë e në jetë të jetëve. Amin.

APOSTULLI I GJASHTË

Dhjaku: Le të vëmë re.

Lexuesi: *Paravarg. Tingull i katërt.*

Mëshiromë, o Perëndi, sipas mëshirës sate të madhe.

Varg: Krijë zemër të pastër tek unë, o Perëndi.

Dhjaku: Urtësi.

Lexuesi: Lexim nga letra e Pavlit për Galatianët.

Dhjaku: Le të vëmë re.

Lexuesi: Apostulli (5: 22 - 6: 2)

Vëllezër, pem' e frymësë është dashuri, gëzim, paqtim, zëmër' e-gjerë, ëmblësirë, mirësi, besë, Butësi, vetëpërbajtje; kundër të-tillavet nukë ka nom.

Edhe ata që janë të Krishtit, e kanë kryqësuarë mishinë bashkë me pësimet' e me dëshërimetë. Ndë rrojmë pas Frymësë, pas Frymësë edhe ecëjmë.

Letë mos kërkojmë lavdi të-kotë, dyke ngarë njëri tjetër, dyke pasurë cmir njëri tjetër.

O vëllezër, edhe ndë rëntë njeri ndë ndonjë faj, ju që jeni të frymësë ndërto-e-ni të-tillinë me frymë butësi; dyke vënë re vetëhenë t'ënde, semos ngitesh edhe ti. Mbani barrëtë njëri tjetër, edhe kështu mbushni nomn' e Krishtit.

Prifti: Paqe më ty.

Psaltët: Aliluia (3).

Përkthimi më i ri

Vëllezër, fruti i Frymës është: dashuria, gëzimi, paqja, durimi, mirëdashja, mirësia, besimi, zemërbutësia, vetëkontrolli. Kundër këtyre gjërave nuk ka ligj. Edhe ata që janë të Krishtit e kanë kryqëzuar mishin bashkë me pasionet dhe lakmitë e tij. Në qoftë se rrojmë në Frymë, në Frymë duhet edhe të ecim. Le të mos jemi mburraveçë, duke provokuar dhe duke patur smirë njëri-tjetrin. ►

UNGJILLI I GJASHTË

Dhjaku: Urtësi, drejt. Le të dëgjojmë Ungjillin e Shenjtë.

Prifti: Paqe në të gjithë.

Psaltët: Dhe në shpirtin tënd.

Prifti: Këndimi prej Ungjillit të Shenjtë sipas Mateut.

Dhjaku: Le të vëmë re.

Psaltët: Lavdi më ty, o Zot, lavdi më ty.

Prifti: Ungjilli (15: 21-28)

Në atë kohë Jisuj iku nd'anët të Tyrës' e të Sidhonësë. Edhe ja një grua Hananeë tek doli nga ata sinorë, e i thërriste dyke thënë, Përdëlle-më, o Zot, bir' i Dhavidhit; ime bijë mundonetë keq prej djallit. Po ay nuk' i upërgjeq asaj ndonjë fjalë. Edhe nxënësit' e ati erthnë përanë e i luteshinë, dyke thënë, Lësho-e atë, sepse po thërret prapa nesh. Po ay upër-gjeq e tha, Nuk' udërguashë *ngjetiu*, veç te dhënt' e-humbura të shtëpis' së Israilit. Pastaj ajo erdhi e i falej ati, dyke thënë, Zot, ndih-më. Po ay upërgjeq e tha, Nuk' është mirë të-marrë *nje-riu* bukën' e djemvet, e

Vëllezër, në qoftë se dikush bie në ndonjë faj, ju që jeni frymërorë, lartësojeni me frymë butësie. Por ki kujdes veten se mos tundohesh edhe ti. Mbani barrët e njëri-tjetrit dhe kështu do të përmbushni ligjin e Krishtit.

t'u'a hedhë këlyshëvet të qënvvet. Edhe ajo tha, Po, Zot; po edhe këly-shët' e qënvvet hanë nga thërrimetë që bjenë nga truvez' e zotërinjvet. Atëherë Jisuj upërgjeq e i tha asaj, O grua, besa jote është' e-madhe; t'ubëftë si do. Edhe e bija ushërua që mb'atë herë.

Psaltët: Lavdi më ty, o Zot, lavdi më ty.

Përkthimi më i ri

Në atë kohë Jisui u nis drejt rrethinave të Tiros dhe të Sidonit. Dhe ja, një grua kananease, që kishte ardhur nga ato anë, filloi të bërtasë duke thënë: “Ki mëshirë për mua, o Zot, o Bir i Davidit! Vajza ime është tmerrësisht e pushtuar nga një demon!”. Por ai nuk iu përgjigj fare. Dhe nxënësit e tij iu afruan dhe iu lutën duke thënë: “Lëshoje atë, se po bërtet pas nesh”. Por ai u përgjigj dhe tha: “Unë nuk jam dërguar gjetiu, përveçse te delet e humbura të Izraelit”. Por ajo erdhi dhe iu fal, duke thënë: “O Zot, ndihmomë!”. Ai u përgjigj, duke thënë: “Nuk është gjë e mirë ta marrësh bukën e fëmijëve dhe t'ua hedhësh këlyshëve të qenve”. Po ajo tha: “Është e vërtetë, Zot, sepse edhe këlyshët e qenve hanë thërrimet që bien nga tryeza e zotërinjve të tyre”. Atëherë Jisui u përgjigj, duke thënë: “O grua, i madh është besimi yt! T'u bëftë ashtu siç dëshiron”. Dhe që në atë çast e bija u shërua.

Dhe menjëherë dhjaku: Mëshirona, o Perëndi, sipas mëshirës sate të madhe, të lutemi, dëgjo e mëshiro.

Psaltët: Mëshiro, o Zot (3).

Dhjaku: Lutemi dhe për mëshirë, jetë, paqë, shëndet, shpëtim, vështrim, ndjesë dhe falje të mëkateve të shërbëtorit të Perëndisë (*aksh*) dhe që t'i falet çdo faj i bërë me dashje a pa dashje.

Psaltët: Mëshiro, o Zot (3).

Prihti: Se ti je Perëndi mëshirues dhe njeridashës dhe ty ta drejtojmë lavdinë, Atit dhe Birit edhe Shpirtit të Shenjtë, tani e përherë e në jetë të jetëve.

Psaltët: Amin.

Dhjaku: Le t'i lutemi Zotit.

Psaltët: Mëshiro, o Zot.

Dhe prihti thotë këtë uratë:

Të falënderojmë, o Zot Perëndia ynë, i mirë dhe Njeridashës, dhe mjeku i shpitrave dhe i trupave tanë; që pa mundim mban sëmundjet tona; me plagosjen e të cilit u shëruan të gjitha; Bariu i mirë që erdhi për të kërkuar delen e humbur; që u jep ngushëllim zemërvegjëlve dhe jetë të dërrmuarve; që shërove burimin e gjakrrjedhurës, ndonëse sëmundja ishte e vjetër dymbëdhjetëvjeçare; që çlirove të bijën e Kananeas prej demoni të lig; që u fale të dy detarëve dhe i dhurove ndjesë mëkatares dhe e

drejtësove Publikanin me fjalë dhe i fale shërim ulokut, dhe prite kusarin në pendimin e tij të fundit; që ngrite mëkatet e botës dhe u mbërtheve mbi kryq; Ty të lutemi dhe ty të lusim. Me mëshirën tënde, ti zgjidhi, fali, shpëlaji, paligjësitë dhe mëkatet e shërbëtorit tënd, (*aksh*) fajet e tij me dashje e pa dashje, me dije e me padije, nga shkelja e ligjit dhe nga mosdëgjimi, nga të natës e të ditës, a në qoftë se ra në mallkim prifti, a ati, a mëme, a në darkoi syrin, a në femëroi kundër; a në turpëroi dorën, a në laviroi me ngjërim, a nga çfarëdo shtytje e mishit dhe e frymës, u largua nga dëshira jote; dhe shenjtëria jote; në qoftë se bëmë ndonjë mëkat si ky dhe ne, ndjena si Perëndi i mirë dhe Njeridashës që nuk mban mend të këqija dhe mos e lër as atë as ne të biem në jetën e ndyrë, as të rendim në udhët prishjeprurëse. Po, Zot Mjeshtër, dëgjomë mua mëkatarin në këtë orë, për shërbëtorin tënd (*aksh*), hidh mënjane fajet e tij si Perëndi që nuk mban mend të këqijat; shpëtoje nga mundimi i përjetshëm, mbush gojën e tij me himnet e tua, çeli buzët e tij për të lavdëruar emrin tënd, zgjati duart e tij për veprimin e porosive të tua. Drejtësoji këmbët e tij në udhën e Ungjillit tënd, duke siguruar, me hirin tënd gjithë mishin dhe tërë mendjen e tij. Se ti je Perëndia ynë, që na porosite me anën e Apostujve të tu të shenjtë, duke thënë: Sa të lidhni përmbi dhë do të jenë të lidhura në qiell; dhe përsëri: Save t'ua falni mëkatet u janë falur; save t'ua mbani u janë të mbajtura. Dhe sikundër dëgjove Ezeqiuin në hidhërim të shpirtit të tij,

dhe nuk e hodhe tej lutjen e tij ashtu dëgjomë dhe mua, shërbëtorin tënd të përunjur, mëkatar dhe të pavyer, në këtë orë. Se ti je, o Zot Jisu Krisht që urdhërove me mëshirën dhe njeridashjen tënde të ndjehen shtatëdhjetë herë shtatë ata që bien në mëkat, që pendohen për ligësitë tona dhe gëzohen me kthimin e të arratisurve; se si madhështia jote është dhe mëshira jote dhe ty të dërgojmë lavdi Atit, e Birit edhe Shpirtit tënd të Tërëshenjtë, të mirë dhe jetëbërës, tani e përherë e në jetë të jetëve. Amin.

APOSTULLI I SHTATË

Dhjaku: Le të vëmë re.

Lexuesi: *Paravarg. Tingull i katërt.*

O Zot mos më qorto në zemërimin tënd dhe mos më mundo në mërinë tënde.

Varg: Mëshiomë, o Zot, se jam i pafuqishëm.

Dhjaku: Urtësi.

Lexuesi: Lexim nga letra e parë e Pavlit për Thesalonikasit.

Dhjaku: Le të vëmë re.

Lexuesi: *Apostulli (5: 14-23)*

Vëllezër, u lutemi juve, o vëllezër, këshilloni të-prapëtë, ngushlloni zëmërë-pakëtë, ndih-u-ni të-sëmurëvet, kini zëmërë të-gjerë mbë gjithë.

Vështroni semos ndonjë i kthenjë ndonjë të-keqe për të-keqe; po kërkon përherë të-mirënë edhe te njëri tjetëri, edhe te të-gjithë.

Përherë gëzohi.

Pa pushim faluni.

Për çdo gjë epni të-falura ndersë; sepse ky është dashurimi i Perëndisë për ju mbë Jisu Krishtinë.

Mos shuani Frymënë.

Mos hithni poshtë profiti.

Të-gjitha provoni, të-mirënë mbani.

Hiqni dorë prej çdo fare së-ligë.

Edhe vetë Perëndia i paqtimut u shënjtë-roftë juve të-tërë; edhe uruajtë e-tërë fryma juaj, edhe shpirti, edhe trupi, pa palavi ndë të-ardhurit të Zotit t'ënë Jisu Krisht.

Prifti: Paqe më ty.

Psaltët: Aliluia (3).

Përkthimi më i ri

Vëllezër, ju bëjmë thirrje t'i këshilloni të parregulltit, të ngushëlloni zemërlëshuarit, të ndihmoni të dobët dhe të jeni të duruar me të gjithë. Jini gjithmonë të gëzuar. Lutuni pa pushim. Për çdo gjë falënderoni sepse i tillë është vullneti i Perëndisë më Krishtin Jisu për ju. Mos e shuani frymën. Mos i përbuzni profecitë. Provoni të gjitha, mbani të mirën. Hiqni dorë nga çdo dukje e ligë. Dhe Perëndia i paqes ju shënjtë-roftë ai vetë tërësisht; dhe gjithë fryma juaj, shpirt e trup, të ruhet pa të metë për ardhjen e Zotit tonë Jisu Krisht.

UNGIJILLI I SHTATË

Dhjaku: Urtësi, drejt. Le të dëgjojmë Ungjillin e Shenjtë.

Prifti: Paqe në të gjithë.

Psaltët: Dhe në shpirtin tënd.

Prifti: Këndimi prej Ungjillit të Shenjtë sipas Mateut.

Dhjaku: Le të vëmë re.

Psaltët: Lavdi më ty, o Zot, lavdi më ty.

Prifti: Ungjilli (9: 9-13)

Në atë kohë dyke shkuarë Jisuj andej, pa një njeri që thuhej Matthe, dyke ndënjurë ndë kumerqt; edhe i thotë, Eja pas meje. Edhe ay ungrit e vate pas ati. Edhe tek po rrinte ndë mësallë ndë shtëpit, ja tek erthnë shumë kumerqarë e fajtorë, edhe rrininë bashkë me Jisunë edhe me nxënësit' e ati. Edhe farisenjtë kur panë, u thanë nxënëset t'ati, Përse mësonjësi juaj ha bashkë me kumerqarë e me fajtorë? Po Jisuj kur dëgjoj u tha atyre, Ata që janë të-shëndoshë s'kanë nevojë për shëronjës, po ata që kanë keq. E-dhe shkoni e mësoni ç'është, "Dua përdëllim, e jo kurban", sepse s'kam ardhurë të thërres të-drejtë, po fajtorë ndë pendim.

Psaltët: Lavdi më ty, o Zot, lavdi më ty.

Përkthimi më i ri

Në atë kohë Jisui, duke shkuar tutje, pa një burrë që rrinte në doganë, i quajtur Matthe, dhe i tha: "Ndiqmë!" Dhe

Dhe menjëherë dhjaku: Mëshirona, o Perëndi, sipas mëshirës sate të madhe, të lutemi, dëgjo e mëshiro.

Psaltët: Mëshiro, o Zot (3).

Dhjaku: Lutemi dhe për mëshirë, jetë, paqë, shëndet, shpëtim, vështrim, ndjesë dhe falje të mëkateve të shërbëtorit të Perëndisë (*aksh*) dhe që t'i falet çdo faj i bërë me dashje a pa dashje.

Psaltët: Mëshiro, o Zot (3).

Prifti: Se ti je Perëndi mëshirues dhe njeridashës dhe ty ta drejtojmë lavdinë, Atit dhe Birit edhe Shpirtit të Shenjtë, tani e përherë e në jetë të jetëve.

Psaltët: Amin.

Dhjaku: Le t'i lutemi Zotit.

Psaltët: Mëshiro, o Zot.

u ngrit e i shkoi pas. Dhe ndodhi kur Ai rrinte ulur në tryezë në shtëpi, erdhën shumë tagrambledhës dhe mëkatarë dhe u ulën bashkë me të dhe me nxënësit e tij. Farisenjtë, kur e panë këtë, u thanë nxënësve të tij: “Pse mësuësi juaj ha bukë me tagrambledhësit dhe me mëkatarët?”. Jisui, pasi i dëgjo, u tha atyre: “Nuk janë të shëndoshët që kanë nevojë për mjekun por të sëmurët. Tani shkoni e mësoni ç’do të thotë: “Unë dua mëshirë dhe jo flijime. Sepse unë nuk erdha për të thirrur në pendim të drejtët, por mëkatarët”.

Dhe prifti thotë këtë uratë:

Zot i Madh, dhe Perëndia ynë, mjek i shpirtave dhe i trupave tanë, që shëron vuajtjet e moçme dhe çdo sëmundje, dhe çdo lëngatë të popullit; që dëshiron të shërohen e të shpëtohen gjithë njerëzit e të vijnë në njohjen e së vërtetës, që nuk do vdekjen e mëkatarit po kthimin në jetën e tij; se ti, o Zot, në testamentin e vjetër u vure pendim mëkatarëve, Davidit, dhe Ninevitëve, dhe atyre përpara dhe atyre pas syresh; që dhe në ardhjen tënde mishërisht, nuk thirre në pendim të drejtët, po mëkatarët, si kumerqarin, si laviren, si kusarin, dhe prite me anën e këndimit ndjekësin blasfemor, Pavlin e madh; dhe Petrin, Kryeapostullin tënd që mohoi tri herë, e prite dhe e qase me anën e pendimit, dhe u zotove duke thënë: Ti, je Petri, dhe mbi këtë shkëmb kam për të ndërtuar Kishën time, dhe portat e ferrit nuk do të kenë fuqi kundër saj; dhe do të jap kyçet e Mbretërisë së Qiejve. Prandaj dhe ne, o i mirë dhe njeridashës, me guxim po të lutemi, dhe të lusim në këtë orë. Dëgjo faljen tonë dhe prite si temjan të blatur më ty, dhe vështroje shërbëtorin tënd, (*aksh*), dhe në qoftë se mëkatoi me fjalë a me punë, a me mendje, a natën a ditën, a në ra në mallkim prifti, ose me anatëmë të vetes së tij, a u hidhërua tepër, me be, a mallkoi veten, të lutemi dhe të lusim, zgjidhe, fale, ndjeje, si Perëndi, duke lënë mënjane, paligjësitë dhe mëkatet e tij që ka bërë me dije a pa dije: dhe në qoftë se shkeli ndonjë nga porositë e tua, a

bëri ndonjë faj, a si njeri i veshur me trup, që banon në botë, a nga veprimi i djallit: Ti, si Perëndi i mirë dhe njeridashës, ndjeje, se s'ka njeri që të rrojë e të mos bjerë në mëkat. Se ti je vetëm i pamëkatshëm; drejtësia jote është drejtësi për jetë, dhe fjala jote është e vërtetë; se nuk e krijove njeriun për humbje, po për mbarim të porosive të tua, dhe për trashëgimin e jetës së paprishur, dhe ty të dërgojmë lavdi bashkë me Atin pa nisje, dhe me Shpirtin tënd të Tërëshenjtë, të mirë dhe jetëbërës, tani e përherë e në jetë të jetëve. Amin.

Pastaj vjen ai, për të cilin bëhet Efqelia dhe hyn në mes të priftërinjve. Prifti i parë merr Ungjillin e Shenjtë, e vendos mbi kokën e tij dhe mbi të vendosin duart të gjithë priftërinjtë. Prifti i parë thotë këtë urtatë me zë të lartë, ndërsa psaltët psalin lehtë: Mëshiro, o Zot.

Dhjaku: Le t'i lutemi Zotit.

Prifti: **O** Mbret i Shenjtë, zemërdhembshur dhe mëshirëplotë, Zot Jisu Krisht; Bir dhe Fjalë e Perëndisë së gjallë, që nuk do vdekjen e mëkatarit, po kthimin në jetë të tij; nuk e vë dorën time mëkatore mbi kryet e atij që t'u afrua në mëkat, dhe lyp ndjesë për faljen e mëkateve tona; po zgjate dorën tënde të fortë dhe të fuqishme, e cila është në këtë Ungjill të Shenjtë, që e mbajnë Bashkëmeshtarët e mi, përmbi kryet e shërbëtorit tënd, (*aksh*) dhe lutem bashkë me ta, dhe lus njeridashjen tënde fort të dhembshur, që nuk mban të këqijat, o Shpëtimtar Perëndi, që i dhurove ndjesë Davidit, për mëkatet e tij, kur u pendua

me anën e Profetit Nathan, dhe prite lutjet me pendim të Manasiut. Ti dhe shërbëtorin tënd (*aksh*) që pendohet për fajet e tij, prite me mirëdashjen tënde të zakonshme, duke lënë mënjane gjithë fajet e tij. Se ti je Perëndia ynë që urdhërova të ndjehen ata që bien në mëkat shtatëdhjetë herë shtatë; se si madhështia jote ashtu dhe mëshira jote, dhe ty të ka hije çdo lavdi, nder dhe adhurim, Atit dhe Birit edhe Shpirtit të Shenjtë, tani e përherë e në jetë të jetëve. Amin.

Dhe ai, për të cilin bëhet Efqelia puth Ungjillin e Shenjtë.

Pastaj psalen këto tropare:

Tingull i katërt

Duke patur burim shërimesh, o Shën Anargjendë, dhurojuni shërimet gjithë atyre që kanë nevojë, se u bëtë të denjë për dhurata shumë të mëdha prej burimit të pashterur të Krishtit Shpëtimtar. Se Zoti ju thotë si zelltarë të njëjtë me Apostujt: Ja, ju kam dhënë fuqinë kundër shpirtrash të ndyrë, që të nxirrni dhe të shëroni çdo sëmundje dhe çdo dobësi. Prandaj, pasi keni jetuar mirë sipas porosive të tij, falas morët, falas jepni, duke shëruar pasionet e shpirtrave dhe të trupave tanë.

Lavdi Atit e Birit edhe Shpirtit të Shenjtë, tani e përherë e në jetë të jetëve. Amin.

Hyjlindësore. I njëjti tingull.

Ulu në lutjet e shërbëtorëve të tu, o e Panjollëshme, duke pushuar kryengritjet e mjerimeve tona, duke na shpëtuar nga çdo hidhërim; se ty vetëm të kemi spirancë të saktë e të sigurt, dhe kemi mbrojtjen tënde; mos u turpërofshim o Zonjë, duke t' u lutur, shpejto në lutjen e atyre që të thërresin besërisht; gëzohu, o Zonjë, ndihma e të gjithëve, gazi, mbrojtja dhe shpëtimi i shpirtrave tanë.

Pastaj bëhet përleshimi:

Prifti: Lavdi më ty, o Perëndi, shpresa jonë, lavdi më ty.

Lexuesi: Lavdi Atit e Birit edhe Shpirtit të Shenjtë, tani e përherë e në jetë të jetëve. Amin.
Mëshiro, o Zot (3). Beko, o Atë i shenjtë.

Prifti: **K**rishti Perëndia ynë i vërtetë, me ndërmjetimet e Nënës së Tij të pacënuar dhe krejt të papërlyer; me fuqinë e Kryqit të çmuar dhe jetëbërës; me lutjet e të nderuarit, të lavdëruarit, profetit, pararendësit dhe pagëzorit Joan; të Apostujve të shenjtë, të lavdëruar dhe të dëgjuar; të shenjtit (*të kishës*); të Etërve tanë oshënarë dhe hyjprurës; të Hyjprindërve të shenjtë dhe të drejtë Joakimit dhe Anës, të Shën Jakovit vëlla me Perëndinë, të shenjtit (*të ditës*); dhe të gjithë shenjtorëve të tij, na mëshiroftë dhe na shpëtoftë si Perëndi i mirë, njeridashës dhe mëshirues.

Me uratat e Etërve tanë të shenjtë, o Zot Jisu Krisht, Perëndi, mëshirona dhe shpëtona. Amin.